

Anton a Jonatán sú najlepšie priatelia.
Anton je plyšový medvedík, ktorý sa rozpomína
na šťastné chvíle strávené s chlapcom,
ktorý si ho vozieval v košíku bicykla.
Spoločne zažívali rôzne dobrodružstvá a tešili
sa z drobností sveta okolo nich. Potom mal ale
Jonatán nehodu a čosi sa zmenilo...

ISBN 978-80-00-03693-9

ANTON A JONATÁN

AKIN DÜZAKIN

JUSTEIN GAARDER

ANTON A JONATÁN

JUSTEIN GAARDER

Ilustroval
AKIN DÜZAKIN

Albatros

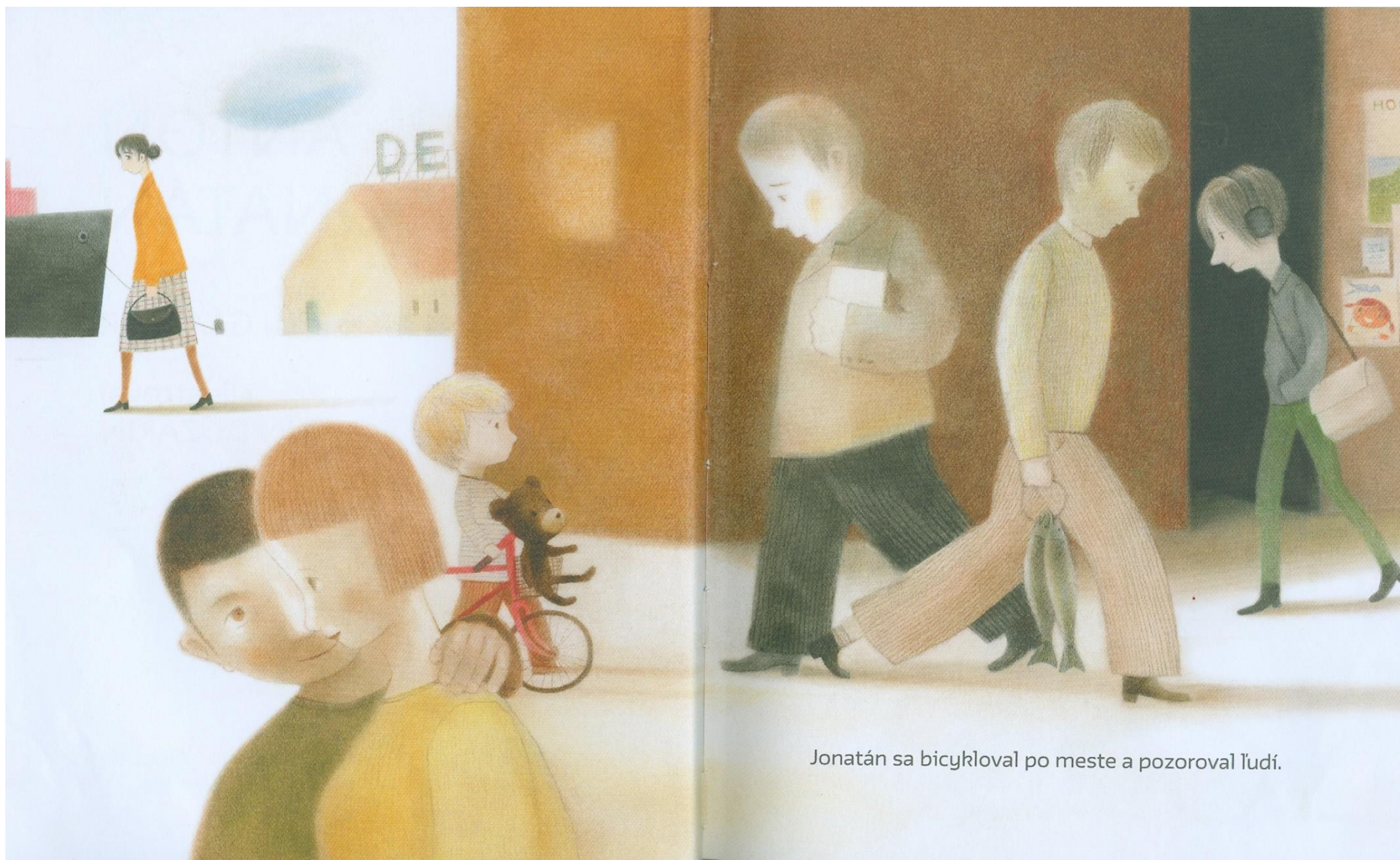
ANTON A JONATÁN

JOSTEIN GAARDER

Ilustroval
AKIN DÜZAKIN

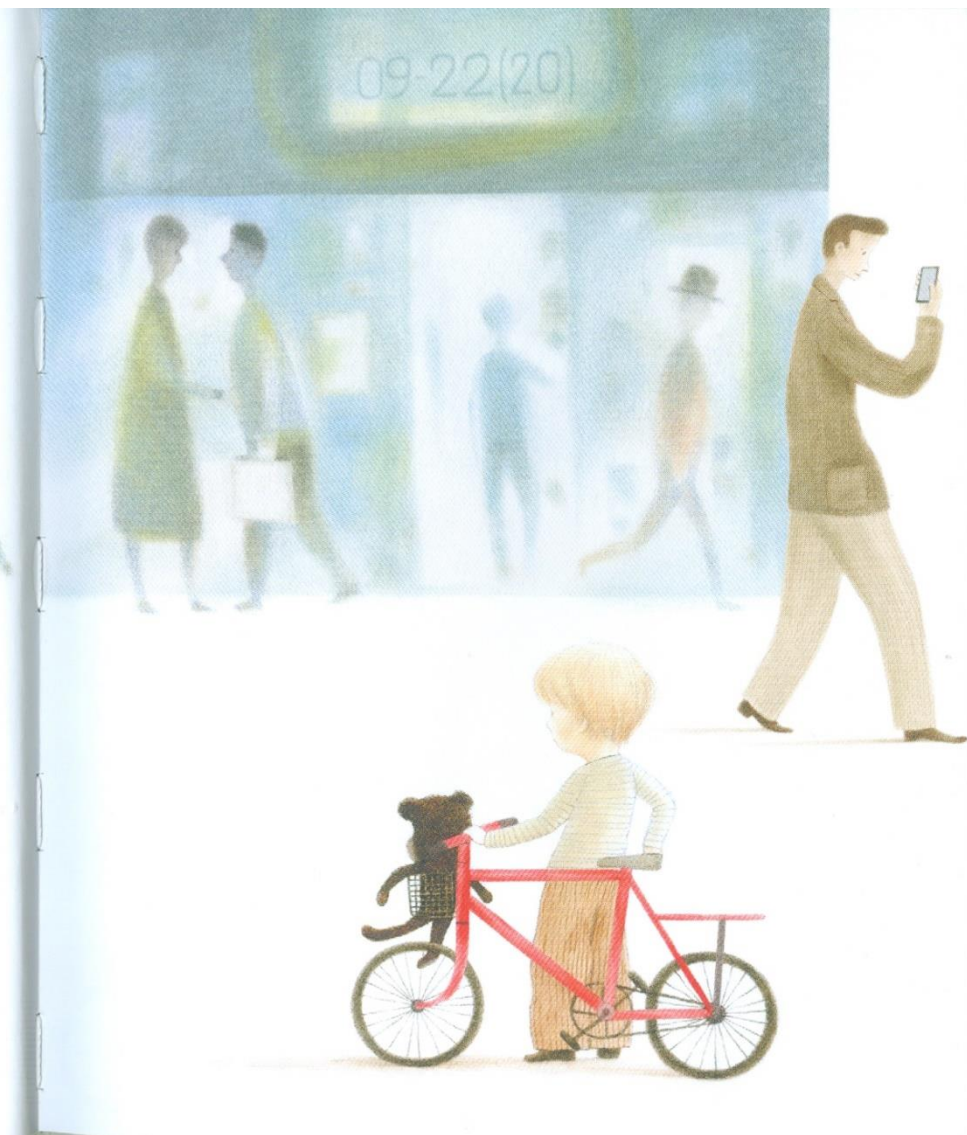
Albatros

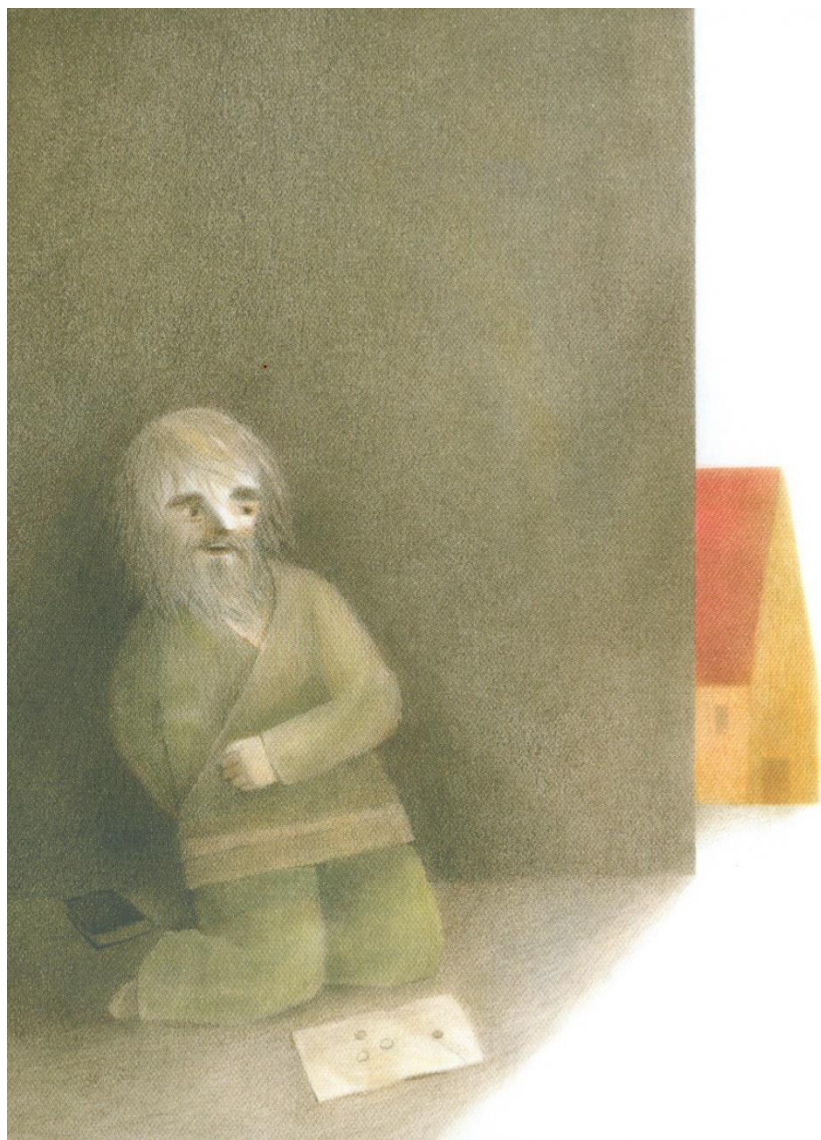

Jonatán sa bicykloval po meste a pozoroval ľudí.

Zastavil sa pred obchodom. Počuli sme, čo ľudia hovoria. Musíme kúpiť syr a mlieko, vraveli. Musíme si kúpiť paradajky a uhorky. A noviny. Nesmieme zabudnúť na noviny!

Jonatán povedal, že sa volá Jonatán.
A dodal, že ja som Anton.

Svet patrí nám, hovorieval často. Teraz je náš čas.
Predtým tu žili mamuty a dinosaury.
No teraz sme dôležití my.

Anton dodal: No povedz, či nie sme šťastní?
Môžeme sa bicyklovať po meste a všetko
spoločne prežívať.

Sedával som v košíku pred riadidlami.
Bol som Jonatánov najlepší priateľ.

Nechodili sme sa len bicyklovať. Jonatán
nás poslal vo svojej rakete na mesiac.
A tam sme sa hrali na schovávačku.

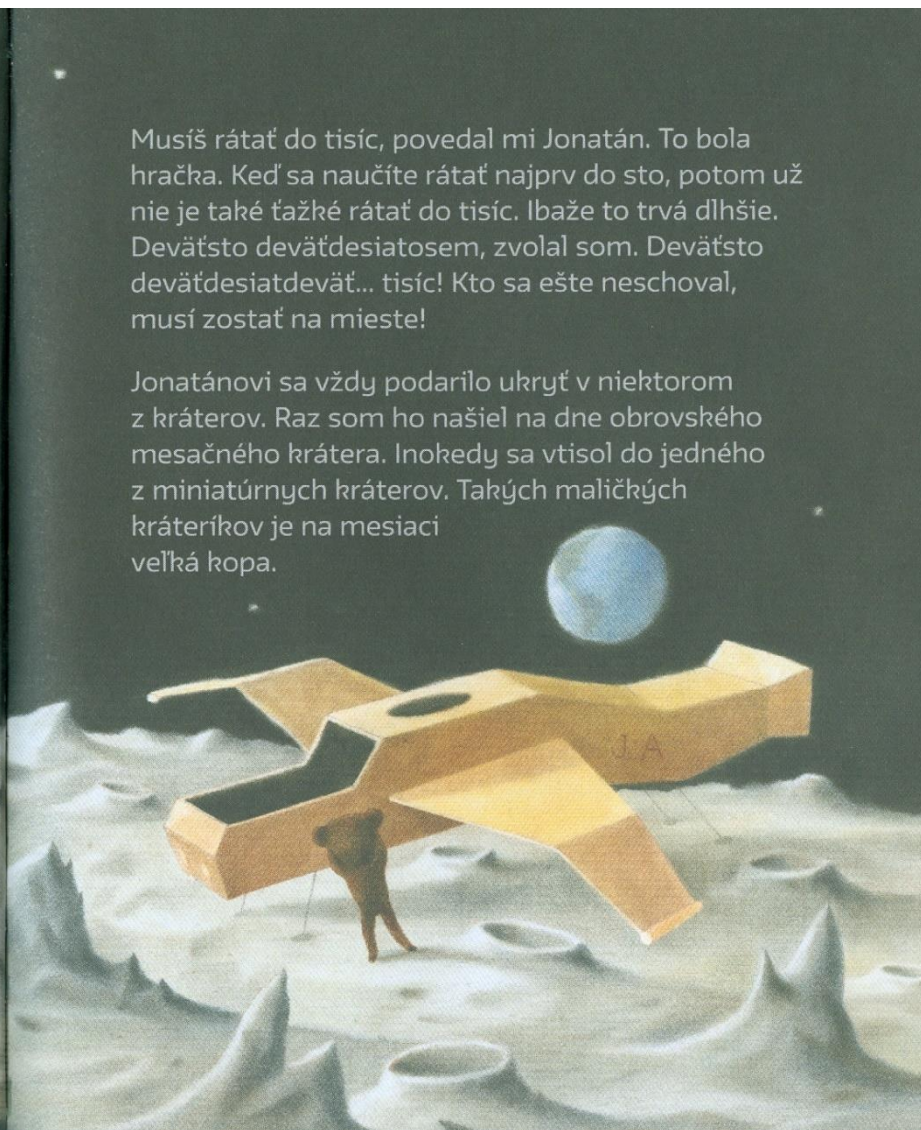
Nájsť na mesiaci dobré miesta, kde sa dá
skryť, nie je vôbec ľahké. Nič tam nerastie,
ani kríky, ani stromy.

Musíš rátať do tisíc, povedal mi Jonatán. To bola hračka. Keď sa naučíte rátať najprv do sto, potom už nie je také ťažké rátať do tisíc. Ibaže to trvá dlhšie. Deväťsto deväťdesiatosem, zvolal som. Deväťsto deväťdesiatdeväť... tisíc! Kto sa ešte neschoval, musí zostať na mieste!

Jonatánovi sa vždy podarilo ukryť v niektorom z kráterov. Raz som ho našiel na dne obrovského mesačného krátera. Inokedy sa vtisol do jedného z miniatúrnych kráterov. Takých maličkých kráterikov je na mesiaci veľká kopa.

Jonatán mal aj ponorku. Posadil ma do nej
a povedal, že sa teraz potopíme do veľkej hĺbky.
Cez okienko sme videli žraloky a húfy rýb.
Videli sme maličké morské koníky a hrozivé
tučné sépie. Celkom na dne sme objavili
starú plachetnicu. Ležala tam dlhé stáročia
a takmer úplne zarástla chaluhami.

An illustration from a children's book showing a view from a train carriage window. In the foreground, a wooden table holds a white teapot, a glass, and a box. A blue chair is tucked under the table. A large, patterned pillow with yellow and brown leaf-like shapes is leaning against the window frame. A striped pillow is also visible. Outside the window, a red train is moving across a landscape with green hills, a white house, and a blue sky. The train has a red locomotive and several red passenger cars. The scene is depicted in a soft, painterly style.

Jonatán mal aj vlak. Viezli sme sa ním cez mestá
a dediny. Cestovali sme cez fjordy a hory.
Popri koľajniciach stáli ľudia a kývali nám.
Niektorí mali zástavky.

554 G23

 KNIŽNICA
P.O. HVIEZDOSLAVA
PREŠOV

Jonatán mal helikoptéru. Leteli sme nízko nad korunami stromov. Videli sme jelene a srnky a raz sme zbadali dokonca aj vlka.

Bicyklovali sme sa. Jonatán
šliapal do pedálov a rozprával sa
so mnou, Antonom. Sedel som
v košíku pred riadidlami a videl
som to isté čo on, vždy to isté.
Aha! kričal Jonatán a jeho slová
odnášal vietor.

Viezli sme sa dolu strmým kopcom od hasičskej stanice. Pozor, ideme! volali sme. A možno sme si to len predstavovali.

V tej chvíli, keď Jonatán uvidel veľkú dodávku, zbadal som ju aj ja. Musíš brzdiť, pomyslel som si. Jonatán, brzdi!

V plnej rýchlosti sme sa zrazili s bielou dodávkou,
až to zahučalo. Náraz vymrštil Jonatána z bicykla.
A mňa tiež.

Sedel som v tráve a videl som, že Jonatán leží nehybne na chodníku. Krvácala mu hlava a muž z dodávky sa pokúšal ho prebrať.

Prišla záchranka. Jonatán sa ešte stále neprebral. Muži zo záchranky ho položili na nosidlá a vsunuli ich dovnútra. Jeden zo záchranárov ma zbadal ležať v tráve, a tak ma zobral so sebou. Položil ma Jonatánovi na brucho.

V nemocnici sa nič nedialo. Jonatán celý čas iba spal. Ja som musel čakať na chodbe. Nakoniec prišla Jonatánova mama a ocko a vzali ma so sebou.

Teraz som zasa v našej izbe. Položili ma na poličku k ostatným hračkám. Nepáči sa mi, že vedľa mňa sú ruské matriošky. Nevedia rozprávať. Každá z nich vie byť iba menšia či väčšia ako tá vedľa.

Anton, povedal Jonatán. No povedz, či nie sme šťastní? Svet patrí nám. Teraz je náš čas.

ANTON A JONATÁN

JOSTEIN GAARDER

Ilustroval·
AKIN DÜZAKIN

Z nórskeho originálu *Anton og Jonatan*,
vydaného nakladateľstvom Aschehoug, Oslo, 2014,
preložila Jarmila Cihová
Vyдалo nakladateľstvo Albatros v Prahe v roku 2014
v spoločnosti Albatros Media a. s.,
so sídlom Na Pankráci 30, Praha 4, Česká republika,
číslo publikácie 18 921
Zodpovedná redaktorka Mária Pavligová
Výtvarná redaktorka Alexandra Horová
Technická redaktorka Petra Mejstříková
Sadzba Karim Shatat
Vytlačili Tiskárny Havlíčkův Brod, a. s., Husova 1881, HB
1. slovenské vydanie

Pre čitateľov od 7 rokov

www.albatrosmedia.sk

 ALBATROS MEDIA a.s.